

TEN GELEIDE

Wat men „geschiedenis” noemt, dient zich in verschillende vormen aan:

Als beeldvorming waarin de geschoolde historicus grote tijdperken overziet na ordening van feiten in onderling verband. Bronnenstudie uitlopend op intellectuele syntheses, die de bevrediging kunnen geven van verdiept inzicht en literair genot.

Als een strikt vaktechnisch specialisme, dat in staat stelt kleine sectoren zodanig te ontsluiten, dat een suggestie van diep weten wordt gewekt. Aldus Bouman in zijn Vijf Stroomland.

Ook de onderhavige studie voldoet aan het hierboven geschetste beeld van wat onder „geschiedenis” verstaan kan worden. Enerzijds is het een bronnenstudie, anderzijds behandelt het een specialistisch onderwerp, waardoor een open plek in de legpuzzel van Delfts' Historie wordt ingevuld. Het is echter geen droge vaktechnische studie geworden, maar een boeiend verhaal over ruim zes eeuwen Delftse-Windmolen-geschiedenis.

Het Genootschap Delfia Batavorum is de schrijvers erkentelijk voor hun bereidwilligheid, dit stukje Delftse geschiedenis in haar serie te kunnen publiceren.

Moge ook deze Delftse Bijdrage zijn weg vinden naar een grote lezerskring in Delft en omstreken.

Delft, oktober 1978

De redactiecommissie:
H. L. Houtzager
E. J. Marico
G. G. Kunz
M. van Noort
J. J. Raue (eindredacteur)